

handblad

Driemaandelijks servicetijdschrift van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap – Nr. 25 – maart 2006 – Afgiftekantoor Gent X

www.vlafo.be

België-Belgique
PB./P.P.
B/57

Snoezelen voor gezinnen

De ruimte is aangenaam warm, met gedempt licht en hier en daar een lichtkolom in pasteltinten. Een moeder en drie kinderen liggen plat op het grote verwarmde waterbed in het midden, dat meetrilt op de tonen van de zachte muziek. Broertje luiert wat in een hangmat iets verderop. De sfeer is ontspannend en rustgevend, zoals in een sauna of relaxruimte. →

Vernieuwingen in de diagnosestelling: laat van u horen! > 4

Regeling rolstoelen vereenvoudigd > 5

Nieuw handboek Toegankelijkheid > 6

Ook de spiegelzaal, met een langzaam draaiende schijf in het midden van de vloer, is een groot succes. 'Wij zijn dat misschien gauw beu, maar kinderen met een mentale handicap kunnen er uren op hun rug liggen, om zichzelf te zien bewegen in de spiegels boven zich.'

Vooral gezinnen

Snoezelen is al langer bekend in gehandicaptenwereld, maar dan vooral in instellingen en voorzieningen. *Het Balanske* is vooral gericht op gezinnen. 'In de schoolvakanties en 's avonds, na de schooluren, krijgen gezinnen voorrang. De instellingen en voorzieningen komen meestal overdag.'

Die gezinsgerichte aanpak komt niet zo vaak voor, zegt Bert Van der Stappen. 'Bij mijn weten is er nog *de Kraanvogel* in Zellik en *de Regenboog* in Genk, maar in Oost- en West-Vlaanderen is er bijvoorbeeld geen gezinsgerichte snoezelruimte en zeker geen die zo uitgebreid is als de onze. In die zin is snoezelen dus nog vrij nieuw. *Het Balanske* krijgt trouwens Europese subsidies om de knowhow die we met snoezelen hebben opgebouwd, te verspreiden. We werken onder meer samen met een school in Nederland om een snoezelspeeltuin te ontwikkelen en leerlijnen op te stellen voor het bijzonder onderwijs.'

Leerproces

Waarom is dat snoezelen nu zo belangrijk? 'De gezinsleden leren elkaar op een andere manier kennen, en het zijn de kinderen met

→ Snoezelen is een samentrekking van *snuffelen* en *doezelen*. Het is een bekende techniek om kinderen en volwassenen met een (meestal) verstandelijke of meer-voudige handicap te laten ontspannen. 'In veel snoezelruimtes wordt het daar ook toe beperkt', zegt Bert Van der Stappen van vzw Het Balanske. 'De klemtoon ligt dan op het doezelen in de relaxruimte. Maar het snuffelen, het actief ontdekken, is minstens even belangrijk.'

Actieve ontdekkingstocht

Om die actieve ontdekkingstocht te stimuleren, heeft *Het Balanske* rond de relaxruimte verschillende andere ruimtes gemaakt die alle zintuigen zoveel mogelijk aanspreken.

Binnenkomen in de snoezelruimte doe je via een smalle doorgang die de overgang accentueert van het jachtige leven naar de

ontdekkingswereld van de snoezelkamers. De muur is bezet met allerlei streekbare materialen en sensoren die, als je erop drukt, lichteffecten tonen. 'Voor kinderen met een mentale handicap is dat meestal een enorme ontdekking. Elk kind heeft de behoefte om zich te manifesteren, om iets te kunnen, maar voor een kind met een handicap zijn de mogelijkheden daartoe soms heel beperkt. Als ze voor het eerst merken dat zij zelf die lichteffecten oproepen, geeft hun dat een enorm gevoel van eigenwaarde.'

Zo zijn er ruimtes voor alle zintuigen. Er is een muziekrimte, met sensoren die de bewegingen van de bezoekers registreren en ze omzetten in muziek. 'Daar is ook een podium dat meetrilt als je in een microfoon zingt of spreekt, zodat bijvoorbeeld dove kinderen een idee kunnen krijgen van hoe het voelt als je stembanden trillen.'

een handicap die het ritme en de mogelijkheden aangeven. Ze kunnen kiezen uit een veelheid van prikkels die niet afgestemd zijn op 'gewone' mensen, maar op hun maat zijn gemaakt. Niet het praten is hier belangrijk, zoals in de buitenwereld, maar het doen en ervaren.'

'De kern is: elkaar beter leren kennen in een ontspannende, rustgevende omgeving waar iedereen zichzelf kan zijn. De snoezelbegeleider let er ook op dat niemand het kind iets opdringt. Het komt vaak voor dat de kinderen tijdens de eerste sessies de sensoren niet aanraken, maar dat geeft niet: het moet uit henzelf komen, op het tempo en in de volgorde die ze zelf willen. Dan is de ontdekking des te groter.'

Daarnaast is snoezelen ook een leerproces. 'Meestal komen de gezinnen verschillende keren terug, en zie je de kinderen of volwassenen spelenderwijs leren en hun zintuigen oefenen. Ze doen ervaringen op, leren ook sociale vaardigheden. Dat zijn belangrijke neveneffecten, maar het mooie is dat die dingen in een vrijetijdskader gebeuren: het gaat spelenderwijs. De kwaliteit van het leven staat voorop, niet het leren op zichzelf.'

Omslag

De kinderen met een handicap vinden het gesnoezel in elk geval fantastisch. 'De ouders zijn vaak verbaasd over de enorme omslag die ze met snoezelen kunnen bereiken. Kinderen die buiten de snoezelruimte echt agressief kunnen zijn, komen hier tot rust.

Kinderen waarmee je nauwelijks contact hebt, bloeien wat meer open. Eén nadeel: als ouders uit de buurt hier voorbijrijden, gebeurt het al eens dat de kinderen echt gaan roepen, stampen en tieren omdat ze hadden gehoopt te gaan snoezelen. Ik ken mensen die twee straten omrijden om hun boodschappen te kunnen doen.'

Het Balanske biedt een brede waaier vrijetijdsactiviteiten aan mensen met een handicap en hun omgeving. Naast snoezelen kun je er bijvoorbeeld ook muzieklessen volgen. Er is een dansatelier, speelpleinwerking, een thuisoppasdienst en er worden geregeld workshops georganiseerd. Het Balanske wordt gesubsidieerd door het Vlaams Fonds.

Het Balanske
Halensebaan 2
3390 Tielt-Winge
☎ 016 63 90 21
✉ info@balanske.be

Snoezelen voor gezinnen wordt ook aangeboden door:

De Regenboog
Weg naar As 60a
3600 Genk
☎ 089 35 85 65

De Kraanvogel – 't Mankement
Noorderlaan 4
1731 Zellik
☎ 02 466 77 82

Verkeersongevallen Getuigenissen gezocht

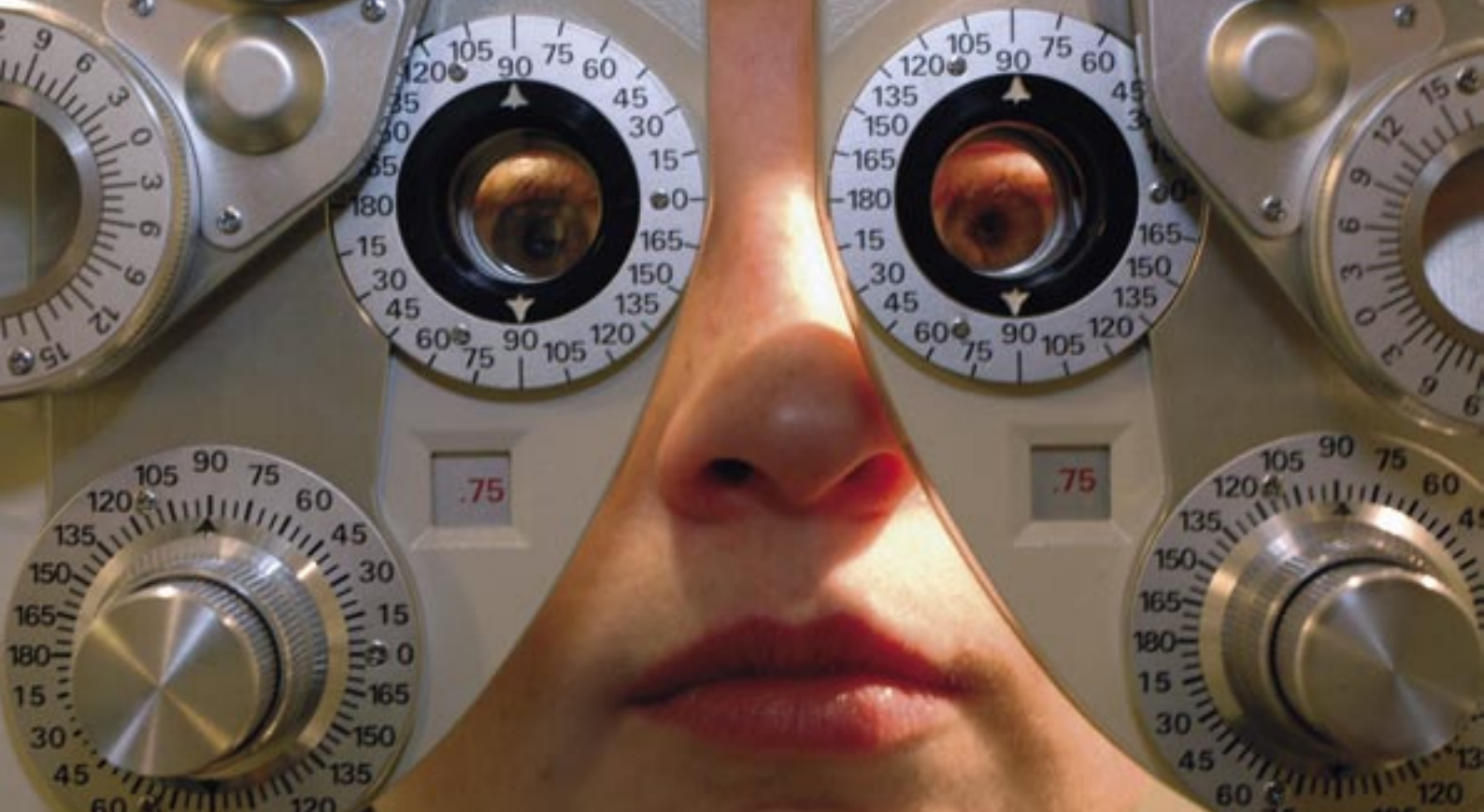
Het onderzoekscentrum *Kind & Samenleving* wil bewerkstelligen dat kinderen vanuit hun eigenheid volwaardig kunnen deelnemen aan de samenleving en er hun inbreng in hebben.

Momenteel doet het centrum een onderzoek naar kinderen en jongeren tussen 10 en 18 die betrokken waren bij een verkeersongeval. Er is immers maar weinig geweten over hoe zij een verkeersongeval en de nasleep ervan beleven. Door getuigenissen te verzamelen, wil *Kind & Samenleving* jonge verkeersslachtoffers beter gaan begrijpen en kinderen, jongeren en volwassenen leren hoe ze beter met jonge verkeersslachtoffers kunnen omgaan.

Heb jij de afgelopen 5 jaar een verkeersongeval meegemaakt? Wil je over jouw ongeval getuigen? Neem dan contact op met:

Hilde Lauwers
Nieuwelaan 63
1860 Meise
☎ 02 272 07 53
✉ hlauwers@k-s.be

Je gegevens worden vertrouwelijk behandeld. Meer info vind je ook op de website www.k-s.be.

Sleutelen aan de basis

Diagnosestelling in hele welzijnssector onder de loep

Goede hulpverlening begint bij een goede diagnose: daar is iedereen het mee eens. Momenteel onderzoekt de hele welzijnssector hoe die diagnose kan worden verbeterd. Aangezien onder meer personen met een handicap rechtstreeks betrokken zijn, wordt ook uw mening op prijs gesteld.

Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin Inge Vervotte heeft van een goede diagnosestelling een van haar prioriteiten gemaakt. Tegen eind 2006 zou ten minste een begin moeten zijn gemaakt met een betere diagnose (informatie verzamelen over de cliënt en zijn behoeften) en indicatiestelling (vaststellen welke hulpverlening de cliënt nodig heeft).

Dat een en ander beter kan, is duidelijk: de doorlooptijd van het hele diagnoseproces is vaak erg lang. Meermaals moet iemand dezelfde onderzoeken ondergaan bij verschillende diensten, die elk hun eigen

dossier opstellen. En ook de transparantie en de duidelijkheid van het hele proces kunnen beter. Cliënten hebben soms het gevoel dat ze van het kastje naar de muur worden gestuurd.

Welk organisatie-model?

De problemen zijn dus grotendeels bekend. Maar wat wordt de oplossing? Daarover is elke sector zich momenteel aan het buigen. 'Binnen de integrale jeugdzorg is men momenteel op zoek naar een unieke toegangspoort', zegt Kristel Gevaert, adjunct administrateur-generaal van het Vlaams Fonds. 'Kernpunt is de sectoroverschrij-

dende intake: eerst gebeurt een diagnose, en pas daarna wordt beslist of de cliënt bij Kind & Gezin moet aankloppen, of bij het Vlaams Fonds, bij een ander onderdeel van de jeugdzorg – of bij een combinatie van dat alles. Het voordeel is dat je zo veel beter kunt uitgaan van de noden van de cliënt, en dat je minder vertrekt vanuit het beschikbare zorgaanbod.'

Een dergelijk organisatie-model zou in principe in de hele welzijnssector kunnen worden ingevoerd. Want, zeggen sommigen op de website <http://www.vlafo.be/diagnostiek/index.html> (zie kaderstukje): de multidisciplinaire teams worden nu te vaak gereduceerd tot een toeleidingsorganisatie naar het Vlaams Fonds.

Maar er zijn ook andere modellen mogelijk. 'Je kunt ervoor opteren om het huidige systeem te behouden, maar de kwaliteit te verbeteren. De multidisciplinaire teams blijven dan instaan voor de diagnose en

Laat van u horen!

Het Vlaams Fonds wil zoveel mogelijk belanghebbenden betrekken bij de uitwerking van een betere diagnose en indicatiestelling, dus ook (en vooral) personen met een handicap. Er is al een studiedag geweest waarop alle betrokken partijen werden uitgenodigd. Er is nu ook een website waarop iedereen zijn meningen en suggesties kwijt kan.

Wilt u lezen wat anderen over dit onderwerp denken, wat de visie van de minister is, welke teksten het Vlaams Fonds al heeft uitgewerkt, of wilt u zelf een bijdrage leveren? Surf dan naar: <http://www.vlafo.be/diagnostiek/index.html>. Het Vlaams Fonds geeft uw reacties door aan de stuurgroep die een definitieve visietekst en actieplan zal ontwikkelen.

Uw ideeën en voorstellen kunnen bepalend zijn voor het actieplan dat de diagnose en indicatiestelling zal vernieuwen. Zodra het actieplan is uitgewerkt, zal het ook op de website gepubliceerd worden.

→ indicatiestelling, maar er komt meer kwaliteitsbewaking en meer ondersteuning. En daartussenin heb je bij wijze van spreken honderden mogelijke werkweisen die allemaal hun voor- en nadelen hebben, en allemaal hun voor- en tegenstanders. Welk organisatie-model willen we, wordt het een geheel nieuw model of een aanpassing van wat al bestaat: dat wordt waarschijnlijk het punt dat de meeste discussies zal losweken.'

'Het uiteindelijke doel van die hele oefening moet zijn dat de Vlaamse overheid de beperkte middelen beter en efficiënter gaat besteden, zodat de juiste hulp bij de juiste mensen terechtkomt, en het liefst zonder al te veel vertraging. Kortom: dat de welzijnssector in het algemeen en de gehandicaptenzorg in het bijzonder de kwaliteit van zijn hulpverlening kan opdrijven.'

Eerste bijstandskorven lopen af

Sinds 2002 krijgen personen met een handicap die hulpmiddelen nodig hebben, een *bijstandskorf* ter beschikking. Dat is een lijst van hulpmiddelen die de aanvrager in de (nabije) toekomst nodig heeft, met per hulpmiddel een bepaald refertebedrag.

De bijstandskorven die tussen 1 januari 2002 en 1 juli 2004 werden aangevraagd, liepen oorspronkelijk over een periode van vier jaar. De eerste van die bijstandskorven lopen dus vanaf 2006 af.

Dat betekent echter niet dat de daarin opgenomen tegemoetkomingen vervallen. Wie een hulpmiddel uit zijn bijstandskorf nog niet heeft aangekocht, kan het nog terugbetaald krijgen op voorwaarde dat het toegekende korfbudget nog niet volledig is besteed. Dat kan zonder een nieuwe aanvraag in te dienen.

Hebt u vragen over dit onderwerp? Neem dan contact op met de provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds (zie de rubriek *Vraagje voor het Vlaams Fonds?* op de volgende pagina). Zij helpen u graag verder.

Regeling voor rolstoelen

Wie vroeger wilde bewijzen hoe moeilijk de regelgeving in de gehandicaptensector wel was, kwam vaak aandragen met de betaalregeling voor rolstoelen. Mensen met een handicap moesten daarvoor bij het Riziv aankloppen, een federale instelling, maar soms ook (gedeeltelijk) bij het Vlaams Fonds.

Die verwarrende toestand wordt nu een stuk vereenvoudigd. Alle betrokken diensten zijn rond de tafel gaan zitten en hebben, binnen de strakke krijtlijnen van de wet, een praktische regeling uitgewerkt.

Eén dossier. Wie een rolstoel nodig heeft, moet daarvoor bij het ziekenfonds langsgaan. Daar wordt beslist of u al dan niet een rolstoel terugbetaald krijgt. Achter de schermen worden de kosten verdeeld: het Riziv betaalt de eerste rolstoel, het Vlaams Fonds een eventuele tweede rolstoel en het onderhoud van alle rolstoelen.

Maar als gebruiker moet u maar bij één organisatie aankloppen en wordt uw dossier één keer beoordeeld.

Multidisciplinaire beoordeling.

Tot voor kort wees het Riziv een rolstoel hoofdzakelijk toe op basis van medische criteria. Het Vlaams Fonds hanteerde een meer multidisciplinaire benadering en bracht ook functionele criteria in rekening: de aard van de woning, leefomstandigheden, enzovoort. Ook hier is gekozen voor één systeem. Het nieuwe systeem komt in grote lijnen overeen met de Vlaams Fondsbenadering.

Overgangsfase. De nieuwe rolstoelregeling zal naar verwachting in het voorjaar van 2006 volledig operationeel zijn. Momenteel is er nog een overgangsfase waarin het Riziv en het Vlaams Fonds hun procedures en regelgeving op elkaar afstemmen.

Alle toegankelijkheidsinfo in één handboek

Het is geen nieuws dat veel gebouwen, ook openbare gebouwen, bijzonder moeilijk toegankelijk zijn voor mensen met een handicap. Het onlangs verschenen handboek *Mobiliteit en Integrale Toegankelijkheid* probeert daar iets aan te doen.

De slechte toegankelijkheid van veel gebouwen ligt gedeeltelijk aan de maatschappelijke desinteresse voor toegankelijkheidsproblemen: de mentaliteit verandert maar langzaam. Maar ook het gebrek aan goede en volledige informatie speelt een rol, zegt Marie-Hélène Warrens van het Provinciaal Steunpunt Toegankelijkheid Antwerpen. 'Veel verenigingen hebben nuttige tips en richtlijnen verzameld, maar die slaan meestal op de toegankelijkheid voor mensen met één soort handicap. Soms spreken de richtlijnen elkaar zelfs tegen. Kortom, het overzicht ontbrak.'

Het handboek *Mobiliteit en Integrale Toegankelijkheid* biedt dat overzicht nu wel. Het werd opgesteld door de Werkgroep

Antwerpen Toegankelijk in samenwerking met het provinciale steunpunt en een hele reeks gebruikersverenigingen en ervaringsdeskundigen. 'We hebben geprobeerd om alle beschikbare informatie te verzamelen en ze logisch en eenvormig te ordenen. Wie een gebouw toegankelijk wil maken, vindt alle nodige informatie hier bij elkaar.'

Vooruitdenken

Toegankelijkheid wordt overigens zo ruim mogelijk gedefinieerd in het handboek. 'Het gaat zeker niet alleen over mensen met een handicap. We volgen de principes van Universal Design: ook ouders met een kindwagen, leveranciers, onderhoudspersoneel, hulpdiensten, senioren of kleine kinderen hebben behoefte aan een goed ontworpen omgeving. Gebouwen en onze omgeving zouden toegankelijk moeten zijn voor iedereen. En vaak hoeft dat niet eens veel moeite te kosten. Als toegankelijkheid vanaf het begin wordt opgenomen in een project, is de meerkost te verwaarlozen of zelfs onbestaande. Het is gewoon een kwestie van vooruitdenken.'

Voor iedereen

Het handboek is in de eerste plaats bedoeld voor architecten, bouwbedrijven, technische dienst van steden en gemeenten en ambtenaren. Maar ook gewone

mensen kunnen er hun voordeel mee doen, zegt Marie-Hélène Warrens. 'Ik ben zelf rolstoelgebruiker en heb niet zo lang geleden mijn appartement verbouwd. Dan is het handig als je bijvoorbeeld kunt opzoeken met welke draaicirkel je rekening moet houden.'

Het boek is in twee versies beschikbaar: een losbladige papieren versie en een cd-rom. Die bevat dezelfde informatie, plus de relevante wetteksten over toegankelijkheid. 'We willen onze informatie stelselmatig aanvullen met nieuwe ideeën, ontwikkelingen en oplossingen voor probleemgevallen uit de praktijk. Er zijn ook plannen voor een website met dezelfde informatie, maar die is nog niet online.'

Info

Meer informatie over het handboek *Mobiliteit en Integrale Toegankelijkheid* vindt u bij:

Provinciaal Steunpunt
Toegankelijkheid Antwerpen
Marie-Hélène Warrens
Boomgaardstraat 22/101
2600 Antwerpen

03 240 56 52

marie-helene.warrens@welzijn.provant.be

Thenapa (Thematisch Netwerk in aangepaste bewegingsactiviteiten en sport) is een internationale vereniging die de inclusie van mensen met een handicap wil bevorderen via sport en 'aangepaste fysieke activiteiten'. De vereniging heeft onlangs een cd-rom uitgebracht onder de titel *Adapt*.

De cd-rom is bedoeld als instrument ter ondersteuning van lessen of langeafstandsleren rond aangepaste bewegingsactiviteiten en sport. Hij is in de eerste plaats bedoeld voor studenten, leerkrachten, coaches en instructeurs, maar ook vrijwilligers, familieleden en vrienden van personen met een handicap kunnen er wat van opsteken. Net als mensen met een handicap zelf, natuurlijk.

Een groot deel van de inhoud is vrij theoretisch, met hoofdstukken over bijvoorbeeld definities van verschillende soorten handicaps of de verschillende classificatiesystemen voor gehandicapten sport. Maar er staat ook veel praktisch bruikbare informatie op de cd-rom. Zo is er een hoofdstuk over off road wheelchair cycling, voor wie met een aangepaste rolstoel de bergen in wil trekken (en voor de avonturiers die ze met een rotvaart willen afdalen). In de Alpen zijn er blijkbaar meer dan 200 bewegwijzerde routes, maar ook in Kaapverdië kun je aan off road wheelchair cycling doen. Ook het hoofdstuk over de technische evoluties en verbeteringen is bijzonder interessant.

De cd-rom is gelinkt met de website van Thenapa zelf en met tientallen andere (meestal internationale) sites, zodat de informatie up-to-date blijft. Een nuttig instrument voor wie een overzicht wil hebben van de verschillende mogelijkheden om aan sport te doen: niet alleen in competitie maar ook voor revalidatie, of gewoon voor het plezier.

Info

Prof. Herman Van Coppenolle,

herman.vancoppenolle@flok.kuleuven.ac.be

www.kuleuven.ac.be/thenapa

Vraagje voor het Vlaams Fonds?

Website, www.vlafo.be

Informatiedienst Vlaams Fonds,

Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel,

☎ 02 225 85 97, ☎ 02 225 84 05, ✉ informatie@vlafo.be

PAB, ☎ 0800 97 907 (gratis), ✉ pab@vlafo.be

Provinciale Afdelingen Vlaams Fonds

Prov. Afd. Antwerpen, Potvlietlaan 5, 2600 Berchem,

☎ 03 270 34 40, ☎ 03 270 34 41, ✉ antwerpen@vlafo.be

Prov. Afd. Vl.-Brabant, Brouwersstraat 3, 3000 Leuven,

☎ 016 31 12 11, ☎ 016 31 12 29, ✉ leuven@vlafo.be

Prov. Afd. Limburg, Ilgataan 7, 3500 Hasselt,

☎ 011 27 43 54, ☎ 011 28 51 09, ✉ hasselt@vlafo.be

Prov. Afd. Oost-Vlaanderen, Kortrijksesteenweg 788, 9000 Gent,

☎ 09 269 23 11, ☎ 09 269 23 39, ✉ gent@vlafo.be

Prov. Afd. West-Vlaanderen, Magdalenastraat 20, 8200 Brugge,

☎ 050 40 67 11, ☎ 050 39 36 80, ✉ brugge@vlafo.be

Kennis- en Ondersteuningscentrum

Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel,

☎ 02 225 86 61, ☎ 02 225 84 05, ✉ koc@vlafo.be, www.koc.be

ATB-diensten ArbeidsTrajectBegeleiding

ATB Regio Antwerpen, Doornstraat 331, 2610 Wilrijk,

☎ 03 740 36 20, ☎ 03 830 66 31, ✉ atbantw1@village.uu.net

ATB Regio Brabant-Brussel, Kapucijnenvoer 10, 3000 Leuven,

☎ 016 20 15 99, ☎ 016 22 10 18, ✉ info@atb-brabant.be

ATB Regio Limburg, Europalaan 74 bus 1, 3600 Genk

☎ 089 32 10 50, ☎ 089 32 10 59, ✉ atb.limburg.vzw@skynet.be

ATB Regio Oost-Vlaanderen, Minnemeers 2, 9000 Gent,

☎ 09 269 46 80, ☎ 09 269 46 99, ✉ info@atbovl.be

ATB Regio West-Vlaanderen, Stationsdreef 83, 8800 Roeselare,

☎ 051 25 32 25, ☎ 051 25 32 27, ✉ atb.westvlaanderen@skynet.be

Centrale wachtlijsten

Stichting Welzijnszorg Antwerpen, centrale Wachtlijstwerking,

Boomgaardstraat 22 bus 100, 2600 Berchem,

☎ 03 240 61 78, ☎ 03 240 61 62, ✉ greet.smeyers@welzijn.provant.be

Provincie Vlaams-Brabant, welzijn en gezondheid,

Provincieplein 1, 3010 Leuven,

☎ 016 26 73 06, ☎ 016 26 73 01, ✉ petra.vanoppen@vl-brabant.be

Provincie Limburg, provinciale sectie personen met een handicap,

Universiteitslaan 1, 3500 Hasselt,

☎ 011 23 72 04, ☎ 011 23 72 10, ✉ handicap@limburg.be

Provincie Oost-Vlaanderen, centrale wachtlijstwerking,

Gouvernementstraat 1, 9000 Gent,

☎ 09 267 75 55, ☎ 09 267 75 99

✉ mieke.van.opstal@oost-vlaanderen.be

Provincie West-Vlaanderen, dienst welzijn,

Koning Leopold III-laan 41, 8200 Sint-Andries,

☎ 050 34 85 63, ☎ 050 34 98 72, ✉ cwl@west-vlaanderen.be

BUITENBEEN

Dirk Bracke

Buitenbeen

Spannend boek over tiener met handicap

Het leven van een tiener kan turbulent zijn. Delphine krijgt te maken met een pestkop in de klas, wordt verliefd, krijgt plots een aanbod voor een filmrol en moet tussen de bedrijven door ook nog haar huiswerk maken. O ja - Delphine is rolstoelgebruiker.

Buitenbeen is een spannend boek over een gewone tiener die toevallig ook een handicap heeft. Het boek geeft een realistisch beeld van haar leven, zonder drammerig of zeurderig te worden en zonder dingen te verhullen. Dat is ook het handelsmerk van auteur Dirk Bracke. Sinds zijn debuut in 1993 staat hij bekend om zijn realistische, soms harde jeugdboeken over het leven van hedendaagse jongeren en hun problemen. Over jongeren met een handicap schreef hij tevoren al twee boeken: *Stille lippen*, over

een slechthorend meisje, en *Een lege brug*, over een meisje met autisme.

Voor jongeren met een handicap is *Buitenbeen* bijzonder herkenbaar. In het boek komen verschillende situaties voor waarin Delphine zich verongelijkt voelt omdat ervan wordt uitgegaan dat ze bepaalde zaken niet kan en dus ook niet zou willen. Vaak moet Delphine opboksen tegen de mening van een vriendin of van haar zus, van haar ouders.

Dit boek speelt zeer goed in op de problematiek en eigenheden van een handicap. Daarom is het voor het Vlaams Fonds een uitgelezen kans om het boek als inclusie-instrument te gebruiken. Het Vlaams Fonds zal 640 boeken verspreiden naar alle secundaire scholen waar in het eerste en tweede jaar Gon-begeleiding wordt gegeven. Hopelijk is dat een aanzet om de werelden van mensen met en zonder handicap een stapje dichterbij elkaar te brengen.

Uit Buitenbeen

‘Heb jij toevallig ook een e-mail ontvangen van een filmregisseur?’ vroeg ze langs haar neus weg.

Met een hand hield ze zich vast aan de rand van het zwembad. Ze rilde een beetje. De eerste aanraking met het water voelde altijd koud aan.

De ogen van Kathleen gingen wijd open.

‘Filmregisseur? Waarom zou die me mailen?’

Delphine keek naar de golfjes die tegen haar buik klotsten.

‘Om auditie te doen voor een film’, zei ze zonder opkijken, alsof ze zich schaamde.

‘Auditie? Heeft iemand jou gevraagd om auditie te doen voor een film? Je houdt me voor de gek.’

Delphine hief haar hoofd op en keek Kathleen aan.

‘Echt. Hij zoekt jong talent.’

‘En uitgerekend jij wordt gevraagd?’ vroeg Kathleen met een stem vol ongeloof.

‘Ja! Ik!’ zei Delphine nijdig.

‘Jong talent in een rolstoel.’

‘Toch is het zo.’

Wat denkt Kathleen wel, dacht ze giftig. Ze is vast stikjaloers omdat ik een uitnodiging heb gekregen en zij niet. Ze liet de stenen rand los en spatte met haar hand water naar haar vriendin.

Maar in de eerste plaats is *Buitenbeen* natuurlijk gewoon een spannende en onderhoudende jeugdroman. Veel leesplezier!

Buitenbeen is uitgegeven bij Abimo en is te verkrijgen in de boekhandel.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is een Vlaamse Openbare Instelling. Handblad is een driemaandelijkse serviceblad van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. V.u.: Jef Foubert, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel. Redactie en realisatie: Jansen & Janssen Uitgeverij www.jaja.be. Volgend nummer: 15 juni 2006.

Een abonnement is gratis.

Contacteer de Informatiedienst:

Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel,

t 02 225 85 97, t 02 225 84 05,

✉ informatie@vlafo.be.